

La Tria dels Professors

Curs 2016-17

Taller Literatures autobiogràfiques. Raquel Picolo

La joie de vivre, Carme Minguet

Voldria començar aquest treball amb una cita de Manuel de Pedrolo , que encaixa molt bé amb el conflicte que mostro en aquest treball: **“La llibertat no és fer el que vulguis, és no haver de fer allò que volen els altres.”**

L’arribada a l’habitació d’Aix-en-Provence. Els lectors teníem l’allotjament al mateix institut que se’ns havia assignat. La meva germana m’hi va acompanyar.

Jo- Uauuu! Quina habitació tan gran per a mi sola!

Germana- I tant! Ideal per a poder estudiar les oposicions.

Jo- Sí, sí, però també hi faré moltes altres coses. Posaré cortines noves de quadrets vermells, pintaré el paravent que amaga el lavabo. Escolta, ara que ets aquí ajuda’m a posar la senyera a la

part externa de la porta de l'habitació. Que quedi clar que sóc catalana!

Anada a París. Un gran autocar vermell estava rodejat de gent impacient per poder pujar-hi.

Jo- Tu creus que hi ha molta gent que intenta colar-se com jo?

Amic- Potser sí.

Jo- Com ho farem?

Amic- No et preocupis que aviat estarem a dintre.

La Irene, que era una de les meves millors amigues, era lectora a París. On vivia? En una habitacioneta esquifida, una finestreta al sostre, un gran llit que vam compartir aquella nit, una tauleta al mig de l'habitació. Però a què no sabeu el que era el millor d'aquella habitacioneta? Doncs el ram de precioses flors que lluien sobre la tauleta.

La tornada a Aix no va ser tan barata com l'anada, així i tot vaig buscar una solució econòmica, va ser compartir les despeses d'un cotxe llogat amb la resta d'ocupants. En arribar a Aix, trobo una carta de la meva germana. Que pesada amb el tema de les oposicions, com si fos el més important de la vida. Li contesto ràpidament, vull fer-li entendre que ara no en puc enclaustrar per estudiar, vull aprofitar la meva estada a França per parlar en francès, per tenir noves experiències, en definitiva, per viure la vida!

He descobert una activitat molt interessant per a mi. El profe de castellà de l'insti té presencialment uns pocs estudiants, futurs profes a la seva aula, mentre fa la classe per ensenyar-los com fer les classes; després ells passaran a donar la classe i el professor els hi indicarà les errades. Com a futura profe que jo també seré, aquesta és una molt bona oportunitat per aprendre com impartir una classe.

Un dia, quan anava cap a l'aula, em vaig aturar en el revolt del passadís fosc i ample i vaig sentir la conversa dels 2 estudiants sense ser vista. El primer tenia la pell de la cara blanca i el cabell pèl-roig, semblava un irlandès, en canvi el segon era un morenàs amb uns foscos i una espessa barba.

Estudiant 1- La nova lectora, sembla que ha vingut a França per preparar les oposicions

Estudiant 2- No ho crec! Té massa ganes de sortir i passar-s'ho bé. No la veig gaire estudiosa.

Estudiant 1- T'equivoques. Fa cara de ser *empollona*.

Estudiant 2- Sortim de dubtes. Quan la trobem, li preguntarem.

Carai!, vaig pensar,quina imatge que dono!

Soldat _ " Mlle Minguet, c'est vous"

Qui em dirigeix la paraula? És un soldat, alt, atractiu, massa rígid pel meu gust. M'obre la porta d'un cotxe oficial fosc i molt elegant.

És veritat, és avui el dia que havia de fer el dictat en espanyol a la caserna d'Aix- en – Provence.

M'assec a l'interior del cotxe, que és luxós, còmode amb una tapisseria clara i unes grans finestres molt netes, però amb una olor insuportable, és la fortor que desprenen els puros. El soldat s'asseu al costat del conductor i es gira per dir-me:

Soldat - Vous êtes espagnole?

Jo -Mais bien sûr, Monsieur.

Soldat -Ohhhh, ma mère est de Cadiz.

Jo -Alors vous savez l'espagnol.

Soldat -Claro, pero yo no puedo hacer el dictado como lo va hacer usted. (arrossegar les r)

En tornar, obro la bústia i a què no sabeu que hi trobo? Una altra carta de la meva germana. A veure si l'he convençuda i ja no m'insisteix més amb el rotllo de les oposicions. Que va! Continua insistint que he d'aprofitar el temps per estudiar. Que pesada!

Sempre amb les maleïdes obligacions.